

حمیدرضا مهدیزاده

آمریکاستیزی برای جمهوری اسلامی هرگز یک سوء تفاهم دیپلماتیک نبوده که قرار باشد با میز مذاکره حل شود؛ بلکه «بخ تسبیح» ایدئولوژی و توجیه‌گر ساختار قدرت طی چهار دهه گذشته‌است. این دشمنی؛ دیواری است که نه بر زمین بلکه در ذهن حاکمیت بنا شده تا میان «آ‌مان‌گرایی رادیکال» و «واقعیت امروز ایران و جهان» فاصله بیندازد.

درست‌مانند دیوار برلین که قرار بود قلعه‌ای برای حفظ یک «رویا» باشد، اما سرانجام به «زندانی دهشتناک» برای ساکنانش بدل شد و حالا این دیوار نه یک مرز جغرافیایی بلکه به منطقه «حکمرانی ستیز» بدل شده و هرگونه ایجاد شک و تردید در خصومت افسار گسیخته با آمریکا را به مثابه ترک خوردن کل سازه قلندارد می‌کند.

میز سیاست خارجی «توسعه ایرانی» در همین خصوص با دکتر منصور فرهنگ «استاد بازنشسته دانشگاه بینگتن در ایالت ورمانت» و دکتر جان لیمربرت «دیپلمات پیشین و استاد بازنشسته کالج نیروی دریایی ایالات متحده» گفت‌وگو کرده‌است و نظر مخاطبان گرامی را به آن جلب می‌کند.

□ □ □ □

آقایان به میز سیاست خارجی «توسعه ایرانی» خوشی آمدند. ابتدا می‌خواهم ورود جان لیمربرت به مطبوعات ایران و نیز پیوستنش به جمع کارشناسان مان را از طرف خودم و همکارانم تبریک بگویم و با اینکه می‌دانم دل جان برای شیراز بسیار تنگ شده، آرزو کنم روزی نه چندان دور فرا رسد و این تابوی لعنتی آمریکااستیزی در تهران و ایران ستیزی در واشنگتن شکسته شود تا همگی در همین کافه کنار روزنامه در خیابان دانشگاه تهران دور یکدیگر جمع شویم و از هگل تا مارکس و فروید را دوره کنیم.

لیمربرت: انشاءالله. یعنی می‌شود دور هم جمع شویم و در حال نوشیدن قهوه، یک دل سیر «غیبت» کنیم؟

فرهنگ: ای کاش این روای شیرین قبل از به

پایان رسیدن عمر ماحقیقت یابد. شاید باور نکنید اما

بارها در خواب یاحتی بیداری، خودم را وسط چهارراه

مخبرالدوله می‌بینم که در حال حرکت به سوی

انتشارات امیر کبیر هستم و باو لع هر چه تمام به دنبال

کتاب‌های تازه منتشر شده‌می‌گردم. دلم برای محله

عودلاجان و سنگلاخ به شدت تنگ شده، راستی هنوز

چلو کبابی نایب در بازار تهران فعال است؟

می‌ترسم کمی دیگر در این فضا حرکت

کنیم بغضم پتر کرد. بگذریم. لیمربرت عزیز،

برای اولین پرسش می‌خواهم به واکاوی واژه

«دشمنی» در روابط ایران و آمریکا بپردازم.

به نظر تان چه شد که کشور من با کشور شما

دشمن تر از هابیل وقابیل شدند؟

ایدئولوژی، آقای مهدیزاده ایدئولوژی خصوصا

اگر کور هم باشد به قول شمالی‌ان ایرانیان مادر همه درها

است. من ۴۷ سال پیش وقتی می‌خواستم از ایران

خارج شوم، «حتما می‌دانید که به مدت ۴۴۴ روز

بیماران تالاسمی در تنگنای گرانی دارو گرفتارند؛

زندگی میان کیسه‌های خون و قرص‌های نایاب

در ظاهر دیده نشود، اما اثرشان دیر یا زود خودش را نشان می‌دهد؛ در قلبی که ضعیف می‌شود، کلیه‌ای که کم می‌آورد و بدنی که تابش کمتر می‌شود.

اینجا، دارو فقط یک بسته روی پیشخوان داروخانه نیست؛ امیدی است که اگر گران یا نایاب شود، نگرانی را تا خانه‌ها می‌کشاند. خانواده‌ها با حساب و کتاب‌های پنهان، با تصمیم‌های سخت و با اضطرابی همیشگی، کنار بیماران ایستاده‌اند؛ بعضی آهسته می‌پر سهند این مادر ماه را می‌شود کامل تهیه کرد یا نه.

مرکز درمانی آرام است، اما این آرامش واقعی نیست؛ زیر پوستش، دلواپسی جریان دارد. تالاسمی اینجاقفط یک پرونده پزشکی نیست؛ روایت زندگی‌هایی است که میان تزریق، دارو و انتظار می‌گذرد؛ زندگی‌هایی که هر روز ادامه پیدا می‌کند، اما هر گز بی‌دغدغه نیست.

بیماران تالاسمی زیر فشار هم‌زمان کمبود گرانی دارو یکی از بیماران تالاسمی در شیراز، با اشاره به مشکلات جدی بیماران خاص به‌ویژه بیماران تالاسمی، می‌گوید: عمده نگرانی بیماران خاص از جمله بیماران تالاسمی، موضوع کمبود آن، کمبود داروهای آهن‌زدا و مشکلات مرتبط با تأمین این داروها قرار دارد.

محمدحسین نیکوپور در گفت و گو با ایلنا با بیان اینکه اغلب بیماران تالاسمی علاوه بر درمان از طریق تزریق خون، به‌مصرف دارو نیاز دارند، ادامه می‌دهد: این بیماران به دلیل تزریق مداوم خون، در معرض تجمع آهن در بدن قرار دارند و به همین دلیل ناچار به استفاده از داروهای آهن‌زداهستند. این داروها اغلب

وارداتی بوده و در سال‌های گذشته نیز با مشکلات متعددی در زمینه واردات آن مواجه بوده‌ایم.

نیکوپور یادآور می‌شود: در حال حاضر، علاوه بر کمبود داروهای وارداتی، مشکل دیگری نیز به دغدغه‌های بیماران افزوده شده و آن، افزایش بسیار شدید و سه‌سام‌آور قیمت این داروهاست؛ افزایش قیمتی که به‌صورت تدریجی، چراغ‌خاموش و به‌دور از فضای شفاف اطلاع‌رسانی اتفاقی افتاده و فشار مالی سنگینی را بر بیماران تحمیل کرده‌است.

این بیمار تالاسمی در شیراز با اشاره به هزینه‌های درمان تصریح می‌کند: بار اصلی هزینه‌های دارویی بر دوش بیماران است و فرانشیز دارو و سهم بیمه‌ای، تمام بخش داروهای وارداتی را پوشش نمی‌دهد؛ به همین دلیل، بخش عمده پرداخت هزینه‌های عهده خودبیمار و خانواده‌های آن‌هاست.

وی می‌گوید: افزایش قیمت داروهای بیماران خاص و بیماران تالاسمی تنها محدود به داروهای وارداتی نیست و شرکت‌های داروسازی داخلی نیز به‌دلیل افزایش قیمت مواد اولیه که عمدتاً وارداتی هستند و تحت تأثیر افزایش نرخ ارز قرار دارند، محصولات خود را با قیمت بالاتری عرضه می‌کنند. در این شرایط، بیماران تالاسمی که از داروهای داخلی نیز استفاده می‌کنند، از این چرخه افزایش هزینه‌ها خارج نیستند و آن‌ها نیز با مخارج گزاف درمانی مواجه شده‌اند.

نیکوپور با تأکید بر وضعیت اقتصادی بیماران، می‌گوید: متأسفانه اغلب بیماران تالاسمی و خانواده‌های آن‌ها از بنیه اقتصادی چندانی بر خوردار نیستند و عمدتاً جزو اقشار ضعیف اقتصادی کشور محسوب می‌شوند. این در حالی است که تأمین دارو مستلزم داشتن منبع درآمد پایدار است و با افزایش قیمت دارو و کمشتی توان اقتصادی بیماران، اولویت آن‌ها دیگر در درمان کامل نیست.

وی هشدار می‌دهد: در چنین شرایطی، بسیاری از بیماران ناچار می‌شوند تنها به درمان از طریق تزریق خون بسنده کنند و از مصرف داروهای آهن‌زدا و سایر داروهای ضروری چشم‌پوشی کنند؛ موضوعی که تبعات بسیار سنگین و فاجعه‌باری برای سلامت بیماران به دنبال دارد. اگر بیماران تالاسمی در کنار تزریق خون از داروهای آهن‌زدا و داروهای مکمل استفاده نکنند، با عوارض جدی جسمی و فیزیکی مواجه می‌شوند.

این بیمار تالاسمی ادامه می‌دهد: اغلب بیماران تالاسمی در طول زندگی با مشکلاتی همچون دیابت، نارسایی قلبی، نارسایی کلیوی و پوکی استخوان روبه‌رو هستند و هر یک از این نارسایی‌ها نیز نیازمند مصرف دارو و تحمل هزینه‌های درمانی جداگانه‌است. با افزایش قیمت داروها، این مشکلات تشدید شده و فشار هزینه‌ها بر بیماران و خانواده‌های آن‌ها چند برابر می‌شود.

نیکوپور با اشاره به پوشش بیمه‌ای عنوان می‌کند: با وجود بیمه‌های پایه و تکمیلی که در ظاهر برای جبران بخشی از هزینه‌های بیماران تالاسمی و بیماران خاص طراحی شده‌اند، اغلب بیمه‌های تکمیلی هزینه داروها، به‌ویژه داروهای خاص و تکنسخت‌های را پوشش نمی‌دهند. تنها تعداد اندکی از بیمه‌های تکمیلی ممکن است بخشی از هزینه‌داری یک بیمار تالاسمی را تقبل کنند، اما در بیشتر قرار داده‌ها صراحتاً ذکر شده که داروهای

«لیمبرت» و «فرهنگ» در گفت‌وگو با «توسعه ایرانی» دیوار دشمنی با ایالات متحده مانند دیوار برلین فرو می‌ریزد

سکه خصومت با آمریکا از رونق افتاده؟!

ایدئولوژی وقتی کارکرد مذهبی پیدا می‌کند، تاریخ برایش یک حقیقت الهی‌است و از منظر کمونیست‌ها هم تاریخ صرفاً یک حقیقت تعبیری می‌شود اما هر دو بینش از دریچه جزم‌گرایی عبور می‌کند.

خب این ایراد که هر دوی آقایان به جمهوری اسلامی وارد کردید به ایالات متحده هم کاملاً وارد است. دفاع جو بایدن و حتی دونالد ترامپ از اسرائیل خصوصاً بنیامین نتانیاهو با آن همه جنایتی که در حق مردم بی دفاع غزه مرتکب شده؛ در وهله اول صرفاً ایدئولوژیک است. برای مسیحیت موسوم به صهیونیستی در آمریکا، اسرائیل مامن عیسی مسیح بوده که قرار است سکوی پر تاب‌وی به عنوان منجی مسیحیان جهان باشد. بایدن رای دیوان بین‌المللی کیفری علیه نتانیاهو را شدیداً محکوم کرد. ترامپ که پا را فراتر گذاشت و قضات دیوان را در لیست تحریم‌های آمریکا قرار داد.

لیمربرت: نکته شما کاملاً صحیح است؛ اما باید یک مسأله را حتماً در نظر بگیریم. من نه فقط به عنوان یک دیپلمات پیشین یا عضو حزب دموکرات که به عنوان شهروند آمریکایی به شما می‌گویم احساسات

خاص و خارجی خارج از تعهد بیمه هستند و بیماران نمی‌توانند هزینه‌های پرداخت‌شده را از بیمه دریافت کنند. وی در بیان تجربه شخصی خود می‌گوید: به دلیل افزایش قیمت داروی آهن‌زدا ی «جیدنیو» که متعلق به یک شرکت داروسازی خارجی است و در داخل کشور بسته‌بندی و عرضه می‌شود، در ماه جاری به علت ناتوانی مالی در تهیه دارو، ناچار شدم مصرف آن را کاهش دهم و به‌طور مثال دارو را یک‌ماه در میان تهیه کنم. این در حالی است که اگر در یک خانواده دو بیمار تالاسمی وجود داشته باشد، این هزینه‌ها به‌باری کاملاً کمر شکن برای آن خانواده تبدیل می‌شود.

انتقاداز حذف تدریجی ارز تر جیحی داروی بیماران خاص یکی دیگر از بیماران تالاسمی در شیراز، با تشریح وضعیت تأمین دارو و خدمات درمانی بیماران تالاسمی، نسبت به حذف تدریجی ارز تر جیحی دارو و پیامدهای آن برای بیماران خاص هشدار می‌دهد و می‌گوید: در میان داروها و تجهیزات پزشکی مورد استفاده بیماران تالاسمی، تنها سه قلم دارو از ارز تر جیحی برخوردار است و سایر اقلام از جمله دستگاه و نوار تست قند خون، سرنگ و تجهیزات تزریق و بخش قابل توجهی از داروهای مصرفی، با نرخ آزاد تهیه می‌شود.

وی در گفت و گو با ایلنا با بیان اینکه این اقلام، مجموعه‌ای از روزانه یک بیمار تالاسمی را تشکیل می‌دهد، می‌افزاید: در شرایط فعلی حتی همین تعداد محدود داروهای مشمول ارز تر جیحی نیز در آستانه حذف کامل قرار دارند که این موضوع فشار مالی مضاعفی را به بیماران تحمیل می‌کند.

وی با اشاره به وضعیت توزیع دارو خوار نشان می‌کند: طی سال‌های اخیر، تأمین دارو به‌صورت محدود و مقطعی انجام می‌شود؛ داروهای چند روز در داروخانه‌ها موجود است و سپس نایاب می‌شود. این شیوه توزیع، بیماران را با اضطراب دائمی و بی‌التکلیفی مواجه کرده‌است.

این بیمار تالاسمی ادامه می‌دهد: به‌دلیل تشدید مشکلات جسمی، اخیراً چند شب در بیمارستان بستری بوده‌ام و هزینه‌های جانبی در مان به حدود ۵۰ میلیون تومان رسیده است. این شرایط نشان می‌دهد که نظام سلامت در عمل از درمان جامع و مؤثر بیماران تالاسمی فاصله گرفته و بسیاری از خدمات حمایتی از جمله خدمات دندانپزشی، شکی، ماژور اثر آنه نمی‌شود. برخی خدمات تخصصی دیگر به‌طور کامل از مان اثر آنه نمی‌شود. وی با انتقاد از کاهش پوشش بیمه‌ای داروهای حیاتی می‌افزاید: داروهای آهن‌زدا مانند دسفرال و جیدنیو که پیش‌تر با حمایت بیمه‌ای در دسترس بیماران قرار داشت، اکنون با کاهش تدریجی پوشش بیمه و افزایش سهم پرداختی بیمار، به هزینه‌ای سنگین تبدیل شده‌است. در حال حاضر، هزینه ماهانه این داروها به حدود یک میلیون و ۵۰۰ هزار تومان رسیده و در صورت حذف کامل ارز تر جیحی، هزینه سالانه تنها یک قلم داروی آهن‌زدا به حدود ۱۸ میلیون تومان افزایش خواهد یافت.

وی ریشه بخشی از مشکلات دارویی را به سیاست‌های محدودکننده واردات نسبت می‌دهد و یادآور می‌شود: ممنوعیت

شماره ۲۰۸۱ / سه‌شنبه ۲ دی ۱۴۰۴ / ۲۳ رجب ۱۴۴۷ / دسامبر ۲۰۲۵

لیمربرت: خب این تفکر از گفت‌وگو گریزان است چون حاضر نیست مسئولیت حمله به سفارت آمریکا، به گروگان گرفتن دیپلمات‌های آمریکا و اشغال بخشی از خاک کشورم در تهران را که تا همین امروز ادامه یافته، بر عهده بگیرد. مرا دیپلمات عالی‌رتبه پیشین آمریکا نامیدید که از شما ممنونم. به عنوان همان دیپلمات پیشین تأکید می‌کنم که مخالف سر سخت کاپیتولاسیون در زمان شاه بودم و آن را هدیه لیندون جانسون اتفاقاً دموکرات به انقلابیون ایران می‌دانستم، مخالف سر سخت نزدیکی بیش از حد آمریکا با محمدرضا شاه بودم، مخالف سر سخت سسلاوک بودم و حتی مخالف سر سخت تحریم‌های دولت‌های آمریکا علیه مردم عزیز ایران هستم، مخالف سر سخت کودتای ۲۸ مرداد بودم و علیه آن بارها صحبت کردم. نه فقط من که مر حوم مادرلین آلبرایت به عنوان وزیر خارجه پیشین آمریکا صحبت کرده و حتی بساراک اوپاما صحبت کرده‌است. اما این تفکر قدرتمند در کشور شما که ۴۷ سال با اسرائیل ستیزی و آمریکاستیزی جلو آمده، باید به مردم ایران بگوید که چقدر در راستای منافع ملی همه ایرانیان چه در داخل و چه خارج از کشور قدم برداشته‌است؟ چقدر ارتباط ایران با جهان را توسعه داده و یا خدای‌ناکرده چقدر با هدر دادن میلیاردها دلار منابع ارزی بابت ساخت و حمایت از شبه‌نظامیان نیابتی، ایران عزیز را در دنیامزوی کرده‌است؟ آقای

مهدیزاده اجازه هست من از شما سوال کنم؟
اول بگویم که متشکرم نکفتید کشور شما امروز در جهان منزوی شده‌است و از لفظ خدای‌ناکرده ایران عزیز استفاده کردید. بله می‌توانید از من سوال کنید. به قول ما بچه‌های طهرن: همیشه شعبون به بارم مضنون!

لیمربرت: تأکید کردم که ترامپ بر موج جنبش «Cult» سوار شده و هیچ گونه ایدئولوژی شخصی جز پول ندارد پس چرا رهبران کشور شما برای حفظ منافع همه ایرانیان حاضر به معامله با ترامپ نمی‌شوند؟ رهبران ایران از زمان محمدرضا شاه تا همین الان با جمهوری خواهان ایالات متحده همواره در تماس بودند. مگر بنابه درخواست تیم ریگان -بوش آزادی ماراز نزدیک یک سال به تأخیر نینداختند؟ پس چرا الان با ترامپ وارد معامله نمی‌شوند و برای حفظ و تأمین منافع ملی ایرانیان قدم بر نمی‌دارند؟

به نظر دم دکتر فرهنگ باید به آخرین پرسش این گفت‌وگو که توسط جان لیمربرت مطرح شد، پاسخ ده!

فرهنگ: چون این گروه قدرتمند حاکمیتی، کوچکترین اعتقادی به منافع ملی ندارند. در زمان

نخست‌وزیری دکتر مصدق، حزب توده در توهبتی

شیع ایشن را سنگ زنجیری امیر الیاسم خطاب

می‌کرد چون بدون قید و شرط از جبهه کامبیر

شوروی تبعیت می‌کردند. الان هم وضع همانگونه

است. تا زمانی که انقلاب حalahه انقلابی به پیروزی

نر سیده، رهبرانش از آرمان‌ها سخنی می‌گویند مانند

انقلاب ۵۷ که قرار بود جمهوری فرانسه را در ایران رقم

بزند ولی وقتی انقلاب به پیروزی می‌رسد، رهبری

فردگرایی مطلق را حاکم می‌کنند و قلم‌ها شکسته

می‌شود. با این حال من هم مشل لیمربرت اعتقاد

دارم جوانان رشید امروز ایران، خریدار سکه دشمنی

جمهوری لیمربرت با آمریکانیستند.

جان لیمربرت و منصور فرهنگ: ممنون از

هر دوی شما.

واردات داروهای خارجی دارای مشابه داخلی، در عمل متجر به

کاهش رقابت، افت کیفیت و افزایش قیمت داروها شده است،

در حالی که مواد اولیه بسیاری از این داروها از خارج کشور وارد

می‌شود.

این بیمار تالاسمی باالراز نگرانی از حذف احتمالی از داروهای

بیماران دیابتی می‌گوید: بر اساس اخبار منتشر شده، احتمال

قطع ارز وارداتی انسولین نیز وجود دارد؛ داروهایی که برای اکنون

نیز باقیمت کم است. این در حالی است که اگر در یک خانواده دو بیمار

همانند بیماران تالاسمی، در صورت اجرای این تصمیم با بحران

جدی در تأمین دارو روبه‌رو خواهند شد.

وی با تأکید بر مسئولیت دولت و مجلس تصریح می‌کند:

حذف حمایت‌های دارویی، اقدامی غیر انسانی و مغایر با اصول حمایت از بیماران خاص است. دولت و مجلس باید نقش حمایتی خود را ایفا کنند، نه اینکه با تصمیم‌های نادرست، جان بیماران را به خطر بیندازند. جامعه بیماران تالاسمی نسبت به این تصمیم‌ها آگاه است و خواستار بازنگری فوری در سیاست‌های دارویی و درمانی کشور است.

افزایش هزینه درمان بیماران خاص در راه است مدیرعامل انجمن تالاسمی استان فارس نیز با اشاره به شرایط درمانی بیماران تالاسمی می‌گوید: تالاسمی جزو بیماری‌های خاص محسوب می‌شود و تا حدودی تحت پوشش بیمه‌ای بیماران خاص قرار دارد، اما این پوشش بیمه‌ای کامل نیست و در شرایط کنونی، بیماران تالاسمی در تأمین هزینه‌های دارو و درمان خود با مشکلات جدی مواجه هستند.

مصطفی احمدی در گفت و گو با ایلنا می‌افزاید: به دلیل درمان ناقص، بسیاری از بیماران تالاسمی به عوارض جانبی متعددی از جمله عوارض قلبی، کلیوی، کبدی و اختلالات خون مبتلا می‌شوند و درمان این عوارض جانبی، هزینه‌های مضاعفی را به بیماران و خانواده‌های آن‌ها تحمیل می‌کند. مدیرعامل انجمن تالاسمی استان فارس با تأکید بر وضعیت اقتصادی بیماران می‌گوید: اغلب بیماران تالاسمی جزو اقشار ضعیف جامعه هستند و همین موضوع باعث شده است که در حال حاضر نیز بسیاری از آن‌ها در تأمین هزینه‌های دارو و درمان دچار مشکل باشند و تعدادی از بیماران به ناچار در مان ناقص دریافت کنند.

بیماران تالاسمی، که در روزهای اخیر منتشر شده، نگرانی شدید و گسترده‌ای را در میان جامعه تالاسمی ایجاد کرده‌است. وزارت بهداشت و سازمان غذا و دارو استدلال می‌کنند که برای حمایت از تولید داخلی، باید از تر جیحی داروهای که دارای نمونه داخلی هستند حذف شوند. اما این تصمیم به‌طور مستقیم منجر به افزایش شدید هزینه‌های درمان بیماران تالاسمی خواهد شد.

وی تصریح می‌کند: حذف ارز تر جیحی داروهای بیماران تالاسمی، در شرایطی که پوشش بیمه‌ای ناکافی است و توان اقتصادی بیماران محدود شده، فشار مالی سنگینی را بر بیماران و خانواده‌های آن‌ها وارد می‌کند و می‌تواند روند در مان این بیماران را با چالش‌های جدی‌تری مواجه سازد.